

4. Neljäs kanneperuste koskee sitä, että riidanalainen päätös on SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan vastainen, koska se perustuu ajatukseen, jonka mukaan kilpailijoiden välillä ETA-alueen ulkopuolella tapahtunut yhteydenpito merkitsee itsessään SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista riippumatta siitä, ovatko ne osa samaa yhtä kokonaisuutta olevaa ja jatkuvaa rikkomista kuin päätoimipaikkojen tasolla tapahtunut kilpailijoiden välinen yhteydenpito. ETA-alueelle tapahtuvia cargo-kuljetuksia koskevat sopimukset tai yhteistoimintajärjestelyt eivät rajoita kilpailua ETA-alueella eivätkä vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lisäksi hallitusten mukanaolo useiden merkityksellisten seikkojen osalta sulkee pois SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisen.

(¹) Menettelystä sovellettaessa kilpailusääntöjä lentoliikenteen alalla toimiviin yrityksiin 14.12.1987 annettu komission asetus (ETY) N:o 3975/87, EYVL L 374, s. 1

Kanne 24.1.2011 — British Airways v. komissio

(Asia T-48/11)

(2011/C 80/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: British Airways plc (Harmondsworth) (edustaja: K. Lasok, QC, barrister R. O'Donoghue ja barrister B. Louveaux)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- On kumottava päätös siltä osin kuin siinä todetaan kantajan osallistuneen lisiä koskeviin provisioihin liittyvään kilpailusääntöjen rikkomiseen ja/tai on palautettava asia komissioon, jotta tämä arvioi asiaa uudelleen ja tekee siinä uuden päätöksen;
- on kumottava päätös siltä osin kuin siinä todetaan kantajan rikkomisen alkamisajankohdaksi 22.1.2001 ja korvattava mainittu ajankohta siten, että alkamisajankohdaksi katsotaan 1.10.2001, ja/tai palautettava asia komissioon tämän seikan kohdalta uudelleen arvioitavaksi;
- on kumottava päätös siltä osin kuin siinä todetaan, että Honkongiin, Japaniin, Intiaan, Singaporeen, Koreaan ja Brasiliaan liittyvillä seikoilla rikottiin SEUT 101 artiklaa, ETA-sopimuksen 53 artiklaa ja Sveitsin kanssa tehdyn sopimuksen 8 artiklaa, ja/tai on palautettava asia komissioon, jotta tämä arvioi asiaa tältä osin uudelleen ja tekee tältä osin uuden päätöksen;
- kantajalle päätöksessä määrätty sakko on kumottava tai sen määrää on olennaisesti alennettava edellä esitetyn ja/tai unionin yleisen tuomioistuimen rajoittamattoman harkintavallan perusteella;

— komissio on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut tässä asiassa aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Sveitsin liittovaltion ja Euroopan yhteisön lentoliikenteestä tekemän sopimuksen 8 artiklan soveltamisesta 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (asia COMP/39.258 — Lentorahti) osittaista kumoamista, joka koskee lentorahtipalveluista perittävään hintaan liittyvien erinäisten hintatekijöiden koordinoitua (i) Euroopan talousalueen alueella sijaitsevien lentokenttien välillä liikennöitävillä reiteillä; (ii) Euroopan unionin alueella sijaitsevien lentokenttien ja Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevien lentokenttien välillä liikennöitävillä reiteillä; (iii) sellaisten Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden alueella sijaitsevien lentokenttien, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, ja kolmansien valtioiden alueella sijaitsevien lentokenttien välillä liikennöitävillä reiteillä; ja Euroopan unionin alueella sijaitsevien ja Sveitsissä sijaitsevien lentokenttien välillä liikennöitävillä reiteillä. Päätöksessä todettu kilpailusääntöjen rikkominen koskee polttoainelisää, turvallisuuslisää ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytymistä rahdin jälleentoimittajille.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä eikä perustellut päätöstä asianmukaisesti siltä osin kuin se ei esittänyt riittävän täsmällisiä todisteita siitä, että kantaja osallistui lisiä koskevien provisioiden maksamisen koordinoituihin, mutta ei ottanut huomioon hallussaan olevaa laajaa todistusaineistoa, joka osoitti päinvastaista.
2. Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että vastaaja teki ilmeisen arviointivirheen ja laiminlöi velvollisuutensa osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla kantajan rikkomisen alkamisajankohdan. Kantaja esittää tältä osin seuraavaa:
 - esitetty todistusaineisto ei täytä täsmällisyyttä ja johdonmukaisuutta koskevia vaatimuksia rikkomisen keston osalta;
 - komissio loukkaa alkamisajankohtaa koskevalla toteamuksellaan *in dubio pro reo* -periaatetta.
3. Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä sekä ilmeisiä arviointivirheitä sen vuoksi, ettei sillä ollut toimivaltaa soveltaa SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa Hongkongin, Japanin, Thaimaan, Singaporen, Korean ja Brasilian lentoliikennesääntelyä koskevia järjestelmiä ja hallintojärjestelmiä koskevaan tilanteeseen, ja/tai että se ei käyttänyt toimivaltaansa kansainväliseen oikeuteen kuuluvan kohteliaisuusperiaatteen mukaisesti ja/tai ei ottanut toimivaltaansa käyttäessään huomioon kansainvälistä kohteliaisuusperiaatetta taikka ei ottanut sitä huomioon asianmukaisella tavalla.

4. Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja periaatetta, jonka mukaan seuraamusten on vastattava rikkomusta, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, sillä kantajalle määrätty sakko oli kohtuuton rikkomisen vakavuuteen nähden. Kantaja esittää tältä osin seuraavaa:
- kun kyse on objektiivisesta rikkomisesta, komission on rikkomisen vakavuutta arvioidessaan ja määrittäessään otettava huomioon yrityksen "luonne" ja "kyvykkyys" omilla markkinoillaan;
 - kun nyt esillä olevaa asiaa analysoidaan asianmukaisesti, on olemassa painavia syitä katsoa kantajan rikkominen vähemmän vakavaksi kuin komissio sen katsoi, kun se sovelsi vakavuuden perusteella määrättyä kerrointa.
5. Viidennessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio laiminlöi perusteluvollisuutensa ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta, kun se korotti sakon perusmäärää 16 prosentilla pelotevaikutuksen aikaansaamiseksi.
6. Kuudennessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen ja tosiseikkoja koskevan virheen sekä ilmeisiä arviointivirheitä sekä loukkasi luottamussuojan periaatetta ja yhdenvertaisuusperiaatetta ja sovelsi virheellisesti yhteistyötiedonantoa siltä osin kuin se määräsi kantajalle pienimmän alennustason yhteistyön perusteella huolimatta siitä, että kantaja oli ensimmäinen yritys, joka pyysi sakon määrän alentamista yhteistyötiedonannon perusteella.
7. Seitsemännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä suhteellisuusperiaatetta, kun se ei alentanut kantajalle määrätyn sakon määrää sovittelemalla, koska komissio ei ottanut yhdenvertaisella tavalla huomioon sitä seikkaa, että kantaja oli osallistunut rikkomiseen rajoitetusti ja että se ei ollut osallistunut kaikkiin rikkomisen osatekijöihin.

Kanne 27.1.2011 — Espanja v. komissio

(Asia T-54/11)

(2011/C 80/58)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa komission 16.11.2010 tekemän päätöksen K(2010) 7700, jolla pienennettiin Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) Andalusian yhdenmisen toimenpideohjelman N:o CCI 2000.ES.16.1.PO.003 (2000–2006) tavoitteeseen 1 myönnettyä tukea ja jossa määrättiin siitä, että sopimusten nrot 2075/2003 ja 2120/2005 osalta on tehtävä 100 prosentin suuruinen varainhoitoa koskeva oikaisu, joka liittyy EAKR:n rahoittamiin menoihin

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1. Ensimmäinen kanneperuste koskee rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 39 artiklan 3 kohdan rikkomista, koska komissio ei noudattanut riidanalaisen päätöksen tekemistä koskevaa kolmen kuukauden määräaika, joka lasketaan jäsenvaltion ja komission tapaamisesta tai siitä, kun Espanjan viranomaiset ovat antaneet lisätietoja.
2. Toinen kanneperuste koskee edellä mainitun asetuksen N:o 1260/1999 39 artiklan 3 kohdan b alakohdan rikkomista säännöksen virheellisen soveltamisen perusteella. Komissio teki varainhoitoa koskevat oikaisut sopimuksiin nrot 2075/2003 ja 2120/2005, koska sopimusten tekemiseen epäiltiin liittyneen väärinkäytöksiä, vaikka neuvottelumenettelyssä, joka ei ollut julkinen, oli noudatettu julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1) 6 artiklan 3 kohdan b ja c alakohtaa.

Kanne 27.1.2011 — Castelnou Energía v. komissio

(Asia T-57/11)

(2011/C 80/59)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Castelnou Energía (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Garayar)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi

— riidanalainen päätös on kumottava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan perusteella